

14 lutego 1927 r.

C 10g 43/04

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 4874.

Kl. 23 b 2.

Galicyjskie Towarzystwo Naftowe „Galicja“ Sp. Akc., Karol Bauer, Hugo
Burstin, Berman Spanier i Artur Urman
(Drohobycz, Polska).

Sposób rozdzielania mieszanin olejowo-parafinowych lub olejowo-cerezynowych, w szczególności źle krystalizujących.

Zgłoszono 31 października 1924 r.

Udzielono 7 maja 1926 r.

Parafinę otrzymuje się obecnie z oleju parafinowego, t. j. frakcji najbogatszej w stałe węglowodory, wydzielonej przez destylację surowców jak np. ropa, maź węgla brunatnego i t. d.

Olej parafinowy, otrzymany przez destylację, chłodzi się do odpowiedniej temperatury, poczem filtruje wydzielone kryształy parafiny w odpowiednich prasach filtrowych.

Olej, zawierający stałe węglowodory, jeżeli jest niedestylowany, wydziela przy chłodzeniu drobne kryształy, które się na prasach filtrowych odsączyć nie dają.

Podczas gdy w pierwszym wypadku zatrzymana w prasie masa parafinowa jest

twarda i prawie bezoleista, to w drugim jest miękka, drobno-krystaliczna i oleista.

W olejach niedestylowanych znajduje się parafina w postaci niekrystalicznej lub drobnokrystalicznej jako tak zwana cerezyna. Przez destylację przechodzi cerezyna w postać normalnie krystalizującej parafiny. Problem wydzielania stałych węglodorów z olejów, w których są one zawarte (jak np. ropy, pozostałości) bez uprzedniej destylacji posiada wielkie znaczenie, ponieważ destylacja rozkłada cerezyny, parafiny jak również i oleje i powoduje znaczne straty. Poniżej opisane postępowanie rozwiązuje to zadanie w następujący sposób.

Olej, zawierający parafinę (cerezynę), doprowadza się do krystalizacji i rozpościera w cienkiej warstwie na dużej porowatej powierzchni odpowiednich materiałów porowatych jak np. glina palona, azbest, papier, węgiel, filc i tym podobne. Płynny olej wsiąka w materiał porowaty, a masa parafinowa (cerezynowa) pozostaje w cienkiej warstwie na powierzchni. Sączenie oleju można ułatwić przez zastosowanie próżni lub ciśnienia. Przez skraplanie osadzonej warstwy parafinowej (cerezynowej) odpowiednim rozpuszczalnikiem uwalnia się ją od zawartych olejów, a po zeszkobaniu otrzymuje się bezoleistą suchą parafinę (cerezynę).

W ten sposób można otrzymać bez destylacji w jednej operacji i na jednym aparacie produkt wysoko wartościowy. Opisana metoda nadaje się w szczególności do wydzielania cerezyny wprost z ropy lub pozostałości destylacyjnych. Metoda ta daje się również zastosować w sposób ciągły.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób oddzielania parafiny (cerezyny) z mieszanin olejowo-parafinowych lub olejowo-cerezynowych, znamieny tem, że

doprowadzoną do krystalizacji mieszaninę rozpościera się na powierzchni odpowiednich materiałów porowatych, przyczem płynny olej zostaje wchłonięty.

2. Sposób według zastrz. 1, znamieny tem, że przez skraplanie odpowiednim rozpuszczalnikiem uwalnia się od olejów osadzoną cienką warstwę parafinową (cerezynową).

3. Sposób według zastrz. 1, znamieny tem, że dla ułatwienia wchłonięcia płynnego oleju przez materiał porowaty stosuje się ciśnienie lub próżnię.

4. Sposób według zastrz. 1, znamieny tem, że pozostałą cienką warstwę parafiny (cerezyny), nie zawierającej oleju, zeszkobuje się lub wytapia z powierzchni materiału porowatego.

5. Sposób według zastrz. 1—4, znamieny tem, że powyższe operacje wykonywują się w procesie ciągłym w kolejnem następstwie.

Galicyskie Towarzystwo Naftowe „Galicja“ Sp. Akc.

Karol Bauer. Hugo Burstin.

Berman Spanier. Artur Urman.

Zastępca: Cz. Raczyński,
rzecznik patentowy.